

ΤΡΑΜ

Ένα όχημα

ΜΙΛΤΟΥ ΣΑΧΤΟΥΡΗ

Τὰ γράμματα

Θὰ πάψω πιά νὰ γράφω ποιήματα

ἔριξες τὸ χρυσό σου δαχτυλίδι μέσ' τῆ

θάλασσα

σὶν ἄμμουδιὰ μὲ τὸ νεκρὸ κρανίο

κι' ὅλα τὰ βουλιαγμένα καράβια βγήκαν

στὸν ἄφρο

κι' ὁ καπετάνιος ζωντανὸς
κι' οἱ ναύκληροι νὰ χαμογελᾶνε

εἶπα, θὰ πάψω πὰ νὰ γράφω ποιήματα
καὶ στὸ παράθυρο τοῦ σπιτιοῦ μου τοῦ προγονικοῦ
ὁ πατέρας μου καὶ ἡ μητέρα μου
κουνᾶνε τὰ μαντήλια τους καὶ χαιρετᾶνε
τὰ ποιήματά μου ὅμως δὲ μπόρεσαν νὰ
τὰ διαβάσουν
ἔχουν ξεχάσει νὰ διαβάζουν
λένε τὸ κάπα ἄλφα καὶ τὸ δέλτα ἔψιλον

καὶ σὺ μοῦ εἶπες ψέμματα
σιδὸν τόπο αὐτὸ τοῦ κόκκινου γελαστοῦ
κρανίου μὲ ξεγέλασες
γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ σὲ γέλασα
καὶ μὲ πιστέψατε

κατάρρα μὲ τίς ἐφτὰ σκιές

πάντα θὰ γράφω ποιήματα